

RESSÒ DE LA PARAULA

Escoltar set paraules (IV). «Per què m'has abandonat?»

De vegades ens costa assumir realment aquesta veritat que l'Església sempre ha mantingut, des del mateix Nou Testament, i la va definir com a dogma fonamental de la nostra fe: Jesús va ser vertader home. I ho va fer per poder patir en primera persona qualsevol sofriment humà, fins al més greu i inexplicable, com és experimentar l'absència i el silenci de Déu.

Els moments de foscor en la vida humana són molts i diversos. Diuen que una de les malalties més freqüents avui és la depressió. Se'n coneixen els símptomes: pèrdua de motivació per a viure, tristesa profunda, debilitat per a afrontar les dificultats, visió negativa de la realitat, sensació de solitud, aïllament, derrotisme, sentiment d'inutilitat, etc. Quan la causa d'aquest sofriment no solament és interna, és a dir, una patologia, sinó que està en la realitat, a l'entorn del que ho pateix, llavors la dificultat per a ajudar-lo pot ser major. El més probable és que llavors el sofriment estigui justificat, la realitat que el causa no es pugui canviar, i la persona,

així, es vegi sotmesa a una duríssima prova.

Som testimonis de l'oració de Jesús, que brollava del sofriment més fosc:

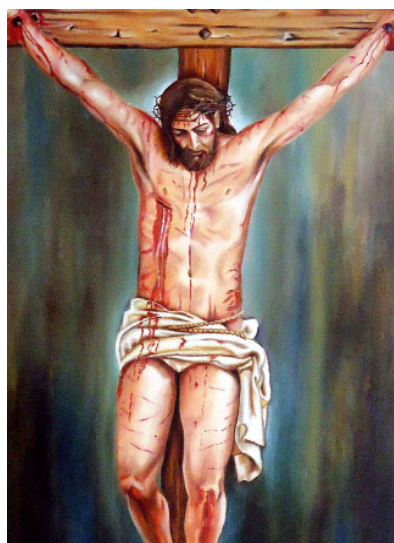
«Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» (Mt 27,46)

Ens podem imaginar Jesús cridant aquestes paraules, com demanant una explicació a Déu, o amb veu entretallada i el cap cot, com derrotat.

No fa gaire temps m'interpel·laren amb la següent qüestió: «Creu que Jesús va ser un fracassat?». Vaig respondre immediatament que sí. Vaig afegir després un adverbí aclaridor: «humanament, sí, va ser un fracassat». Les paraules de Jesús que meditem són el millor argument a favor de tal resposta.

Tot es va confabular perquè Jesús patís aquesta terrible foscor: el punt oposat a la vida en Déu, a la seva llum i la seva felicitat. D. Bonhoeffer, a qui, com és sabut, li va ser donada la possibilitat d'experimentar aquest sofriment abans de la seva mort, escrigué:

«És infinitament més fàcil patir obeint un mandat humà, que

obeint la llibertat d'una acció pròpia i responsable. És infinitament més fàcil patir en comunitat que en solitud. És infinitament més fàcil patir públicament i amb honor, que aïllat i en la vergonya. És infinitament més fàcil patir compromentent l'existència corporal, que compromentent l'esperit. Crist va morir lliurement, en solitud, apartat i amb vergonya, en el cos i en l'esperit i, des de llavors, molts cristians amb Ell.»

Hi ha bastants persones que, lliurats a una causa humana bona, se sacrifiquen i moren: ho fan com a herois, veuen resultats clars i els acompanya l'aplaudiment. Però Jesús visqué la frustració més absoluta, semblant a la sensació que té un malalt incurable, quan el metge li diu: «ho sento, no hi ha sortida, no té solució». Jesús va patir en el seu esperit: va ser embolcallat pel silenci més escandalós, no només dels homes, sinó del mateix Déu, la voluntat del qual era el seu únic aliment i amb qui Ell era una sola cosa.

Qui podrà dir que el propi sofriment és més gran que el de Jesús a la creu? Qui podrà sentir-se aliè a Jesús en aquesta nit? El que li havia dit aquella paraula tan consoladora, «Ets el meu fill estimat», ara, quan més la necessitava, resta callat.

Haurem de recordar que el Verb de Déu no va venir a la terra per a «gaudir» de la seva glòria, sinó per a compartir amb nosaltres el sofriment més amarg.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Més estimar-te i seguir-te

En Joan sentia una inquietud, una necessitat d'aprofundir en la fe, veure què li demanava Déu en aquest moment de la seva vida. Contrastar-la amb l'Evangelí. Estava disposat a posar-hi temps, reflexió, silenci, pregària. Li van parlar dels exercicis espirituals de sant Ignasi. Cercà informació. Llegí en una pàgina web: «Si un vol desenvolupar aquella manera humana que s'inspira en Jesús de Natzaret i el seu Evangelí, cal també que recorri a una pedagogia que l'ajudi a l'art de viure. Això vol dir: conèixer més personalment l'Evangelí i la persona de Jesús, confrontar-se amb Ell i la seva Paraula, descobrir per on enfocar la pròpia vida en la societat actual amb esperit solidari, exercitar-se en la pràctica de la reflexió, del coneixement propi i del treball de les actituds humanes més bàsiques. No són ni cur-

sos, ni discursos, sinó una pedagogia pràctica per a la realització d'una experiència plenament personal sota el guiatge d'una persona experta». «Això pot ser el que busco, la resposta a les preguntes que em faig d'un temps ençà», pensà en Joan.

Les possibilitats de realitzar els exercicis ignasians són diverses. Es poden fer en recés i silenci durant un mes, durant cinc o vuit dies, en grup o individualment. També en la vida ordinària, dedicant-hi un temps diari integrable en les ocupacions habituals, fent espai per a una conversa setmanal amb l'acompanyant. Tres recessos de cap de setmana, en grup, completen l'itinerari de l'experiència. A l'hora de cercar la modalitat a seguir, convé veure quina s'adapta més bé a la persona i al seu moment i situació personal i espiritual.

En Joan escollí seguir els exercicis en la vida ordinària. A hores d'ara, el curs ja avançat, ha participat en dos dels recessos previstos i, a més, dedica amb constància una estona diària a la pregària personal, de bon matí, abans d'anar a la feina i cada setmana veu el seu acompanyant entre una mitja hora i tres quarts. Comenten el desenvolupament de l'experiència, les dificultats, els moments reeixits... «M'omple molt començar el dia amb la petició preparatòria de la pregària d'aquesta setmana: "Senyor, et demano que et conegui internament, a tu, que per mi t'has fet home, per tal que més t'estimi i et segueixi"». «Qui ens separarà de l'amor de Crist? [...] Però, de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima» (Rm 8,35.37).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Escuchar siete palabras (IV). «¿Por qué me has abandonado?»

A veces nos cuesta tomar en serio esa verdad que la Iglesia siempre sostuvo, desde el mismo Nuevo Testamento y definió como dogma fundamental de nuestra fe: Jesús fue verdadero hombre. Y lo fue para poder sufrir en primera persona cualquier sufrimiento humano, hasta el más grave e inexplicable, como es experimentar la ausencia y el silencio de Dios.

Los momentos de oscuridad en la vida humana son muchos y diversos. Dicen que una de las enfermedades más frecuentes hoy es la depresión. Se conocen sus síntomas: pérdida de motivación para vivir, tristeza profunda, debilidad para hacer frente a las dificultades, visión negativa de la realidad, sensación de soledad, aislamiento, derrotismo, sentimiento de inutilidad, etc. Cuando la causa de este sufrimiento no sólo es interna, es decir, una patología, sino que está en la realidad, en el entorno del que lo padece, entonces la dificultad para ayudarle puede ser mayor. Lo más probable es que entonces el sufrimiento esté justificado, la realidad que lo causa no se pueda cambiar, y la persona, así, se vea sometida a una durísima prueba.

Somos testigos de la oración de Jesús, que brotaba del sufrimiento más oscuro:

«Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?» (Mt 27,46)

Nos podemos imaginar a Jesús gritando estas palabras, como pidiendo una explicación a Dios, o con voz entrecortada y la cabeza gacha, como derrotado.

No hace mucho fui interpelado con la siguiente cuestión: «¿Cree que Jesús fue un fracasado?». Respondí inmediatamente que sí. Añadí después un adverbio aclaratorio: «humanamente, sí fue un fracasado». Las palabras de Jesús que meditamos son el mejor argumento a favor de tal respuesta.

Todo se confabuló para que Jesús sufriera esta terrible oscuridad: el punto opuesto a la vida en Dios, a su luz y su felicidad. D. Bonhoeffer, a quien, como es sabido, le fue dada la posibilidad de experimentar este sufrimiento antes de su muerte, escribió:

«Es infinitamente más fácil sufrir obedeciendo a un mandato humano, que obedeciendo a la libertad de una acción propia y responsable. Es infinitamente más fácil sufrir en comunidad que en soledad. Es infinitamente más fácil sufrir públicamente y con honor, que aislado y en la vergüenza. Es infinitamente más fácil sufrir comprometiendo la existencia corporal, que comprometiendo el espíritu. Cristo murió libremente, en soledad, apartado y con vergüenza, en el cuerpo y en el espíritu y, desde entonces, muchos cristianos con Él.»

Hay bastantes que, entregados a una causa humana buena, se sacrifican y mueren: lo hacen como héroes, ven resultados claros y les acompaña el aplauso. Pero Jesús vivió la frustración más absoluta, semejante a la sensación que tiene un enfermo incurable, cuando el médico le dice: «lo siento, no hay salida, no tiene solución». Jesús sufrió en su espíritu: fue envuelto por el silencio más escandaloso, no sólo de los hombres, sino del mismo Dios, cuya voluntad era su único alimento y con quien Él era una sola cosa.

¿Quién podrá decir que el propio sufrimiento es mayor que el de Jesús en la cruz? ¿Quién podrá sentirse ajeno a Jesús en esa noche? El que le había dicho aquella palabra tan consoladora, «tú eres mi hijo amado», ahora, cuando más la necesita, permanece callado.

Tendremos que recordar que el Verbo de Dios no vino a la tierra para «disfrutar» de su gloria, sino para compartir con nosotros el sufrimiento más amargo.

† **Agustín Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Ritu d'elecció a la Catedral

Diumenge 5 de març, l de Quaresma, a les 19 h, 8 adults del nostre bisbat van ser admesos per l'Església, mitjançant el ritu d'elecció, a rebre els tres sagraments de la iniciació cristiana —baptisme, confirmació i eucaristia— la propera Pasqua. Aquests adults vénen de les parròquies de Sant Baldiri de Sant Boi de Llobregat, Sant Mateu d'Esplugues i Sant Andreu de Sant Andreu de la Barca. Aquella tarda, abans de la celebració a la Catedral, van trobar-se els catecúmens a la Casa de l'Església i després d'explicar les se-

ves motivacions per a batejar-se van rebre una catequesi sobre què significava la seva incorporació en l'Església.

Xerrada ecumènica de Quaresma

Dijous 9 de març, en el marc de les conferències quaresmals organitzades per la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, i tenint present la com-

memoració dels 500 anys de l'inici de la Reforma protestant, va tenir lloc una xerrada conjunta amb el pastor Miquel García de Sant Feliu de Llobregat i el delegat d'Ecumenisme, el diaca Xavier Artigas. La intervenció del pastor de l'Església evangèlica de Sant Feliu portava per títol: «Nosaltres els cristians evangèlics. 40 anys a Sant Feliu», i la del delegat diocesà d'Ecumenisme «Visió actual de les relacions entre diverses confessions cristianes». Després d'aquestes dues breus intervencions inicials, es va obrir el col·loqui amb els assistents, amb les seves intervencions i preguntes.

Assemblea ordinària de l'Hospitalitat de Lourdes

Diumenge 12 de març es va celebrar l'Assemblea General Ordinària de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes amb l'assistència d'unes 90 persones i on es van aprovar per unanimitat tant els comptes i memòria d'activitats de l'any anterior, com el tema de l'any i totes les propostes plantejades per la Junta per a aquest any 2017. Durant l'acte, també es va fer entrega de la Insígnia de Plata de l'Hospitalitat als hospitalaris que portaven més de 8 anys a la Junta, col·laborant amb l'organització, com a mostra de gratitud per la seva tasca, la seva entrega i l'esforç desinteressat durant tants anys. Finalment, es va celebrar la Missa de

l'Assemblea on un grup d'hospitalaris —que han fet, com a mínim, tres anys de servei a Lourdes de manera continuada— van realitzar el seu compromís hospitalari, d'acord amb la normativa de l'entitat. Els hi donem la benvinguda amb els braços oberts!

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

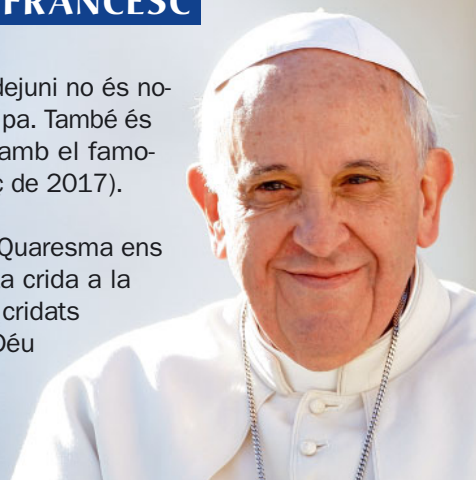

@Pontifex: «La Quaresma és un nou començament, un camí a un destí segur: la Pasqua de Resurrecció, la victòria de Crist sobre la mort» (1 de març de 2017).

@Pontifex: «Déu ens és sempre fidel i mai no deixa d'estimar-nos, de seguir les nostres passes i de seguir-nos quan ens allunyem una mica» (2 de març de 2017).

@Pontifex: «El dejuni no és només privar-se el pa. També és partir-se el pa amb el famolenc» (3 de març de 2017).

@Pontifex: «La Quaresma ens adreça una forta crida a la conversió: som cridats a tornar cap a Déu amb tot el cor» (4 de març de 2017).

Jornada diocesana de la Família

Dissabte 11 de març vam tenir la celebració de la Jornada de la Família. Donant resposta al Pla Pastoral, en concret a un dels objectius que proposa sobre educació afectiva i sexual que s'expressa així: «Cal vetllar perquè en tots els àmbits educatius (família, parròquia i escola) es presenti la proposta cristiana (de l'educació afectiva i sexual) als infants, adolescents i joves de manera intel·ligible», es va promoure la xerrada del matrimoni Juanjo Sanz i Nuria Marcet, que tenen molta experiència en fer xerrades sobre educació afectiva i sexual a joves i adults, en escoles, grups i parròquies. La seva intervenció portava per títol «Educació

afectiva i sexual: procés de maduració en l'amor». La jornada va concloure amb l'Eucaristia presidida pel bisbe Mons. Agustí Cortés, en un clima de veritable família.

Des de la Delegació de Família i Vida constatem la necessitat de conscienciar aquells que estan treballant en Pastoral Familiar sobre el que ens adverteix el papa Francesc, la colonització ideològica en l'àmbit de la família. En aquest sentit, per tal de mirar d'arribar al màxim de gent, la convocatòria d'aquesta jornada va difondre's també a través de les xarxes socials, fent cas d'allò de Mt 22,9 «aneu, doncs, a les cruïlles dels camins i convideu a les noces tothom que trobeu».

Nomenaments de Vicari general i Vicari episcopal del Llobregat

El 9 de març, a les 10 h, va tenir lloc a la Casa de l'Església l'acte de jurament dels nous càrrecs que ha designat el bisbe Agustí Cortés. Com a Vicari general, després del traspàs de Mn. Jaume Berdoy, ha estat nomenat Mn. Josep M. Domingo Ferrerons, que era Vicari episcopal des de novembre de 2014.

Per al servei de Vicari episcopal de la Vicaria del Llobregat, que deixa va-

cant Mn. Josep M. Domingo, s'ha produït un nou nomenament que és el de Mn. Joan Peñafiel Maireles, actualment arxiprestat de Sant Boi de Llobregat.

Tots dos han agraït la confiança que el bisbe Agustí diposita en ells i han acceptat els nous càrrecs pastorals amb esperit de comunió amb els preveres i diaques i amb actitud de servei a la comunitat cristiana.

Visita Pastoral als arxiprestats

Sant Feliu de Llobregat. Durant la segona quinzena de febrer, el bisbe Agustí ha realitzat la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sant Feliu. Aquesta visita ha constatat de les següents cites:

- Reunió conjunta amb tots els preveres de l'arxiprestat, el 17 de febrer de 2017 a les 12 h, a la Casa de l'Església.
- Reunió amb el Consell arxiprestal ampliat, el diumenge 26 de febrer de 2017 a les 18 h, a la Casa de l'Església.
- Trobada personal del bisbe Agustí amb cada prevere de l'arxiprestat.

Emmarcant la Visita d'enguany dins el Pla Pastoral vigent, un element a destacar és la referència a les conclusions de l'anterior Visita Pastoral, fa deu anys. Per tant, no es tracta només d'analitzar la situació de la vida cristiana a l'arxiprestat

ara, com si fos una cosa aïllada en el temps, sinó des del punt de partença del 2007, valorant quin camí s'ha recorregut des d'aleshores, si s'han aconseguit les millores que es proposaven, etc.

Els laics del Consell arxiprestal ampliat han reflexionat de manera particular sobre els aspectes positius de l'experiència actual de fe i de vida cristiana en el si de la parròquia i sobre els àmbits pastorals que cal potenciar. La posada en comú i els comentaris realitzats i escoltats pel bisbe Agustí durant la reunió del 26 de febrer van ser

molt enriquidors, il·luminant la vida de cada parròquia i del conjunt de l'arxiprestat.

Garraf. En aquest arxiprestat de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf, la Visita Pastoral s'està realitzant durant aquesta segona meitat del mes de març, amb les trobades personals del bisbe Agustí amb cada prevere de l'arxiprestat, a les seves parròquies. A més, tindrà lloc una trobada el proper dijous 30 de març, a les 20 h, als locals de la parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges, amb els membres del Consell Pastoral Arxiprestal, ampliat amb representants de Càritas, catequesi i acol·lidors de promesos de l'arxiprestat. Després de la reunió de treball, com a cloenda, es realitzarà un moment de pregària a la capella del Santíssim, a les 22 h, a la qual podran assistir altres mossens i feligresos que ho desitgin.

AGENDA

► **Conferència de Quaresma del bisbe Agustí.** Diumenge 2 d'abril, cinquè de Quaresma. A les 17.30 h, a la Catedral de Sant Llorenç, tindrà lloc la conferència, en el context del Pla Pastoral, titulada «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,21). A les 19 h, presidirà l'Eucaristia, que comptarà amb l'acompanyament litúrgic als cants de la Coral Diadema de Corbera de Llobregat.

► **Recés quaresmal de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts.** 2 d'abril, 17.30 h, Escola Verge del Roser, de Vallirana. «La Pasqua: créixer en la filiació, créixer en la comunió» a càrrec de Mn. Joan Peñafiel, nou Vicari Episcopal de la Vicaria del Llobregat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / SI 29 / Jo 4,43-54]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / SI 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. St. Guntram (Gontran), rei franc; St. Sixt III, papa (romà 432-440); St. Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / SI 144 / Jo 5,17-30]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / SI 105 / Jo 5,31-47]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / SI 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / SI 7 / Jo 7,40-53]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità.

2. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.20-27.33b-45)]. Sant Francesc de Paòla (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

Diumenge IV de Quaresma

COMENTARI

Vés a rentar-te a l'aigua de l'Enviat

La predilecció de Déu pels més dèbils és nota constant en la història bíblica de la Salvació: Abel, Jacob... Així David, *el més petit dels fills de Jesè, el bethlemita*, serà l'elegit que Déu vol per rei del seu Poble: *l'home veu només l'exterior però Déu veu el fons del cor*. Ara que esteu en el Senyor sou llum.

Així el cristià participa de la *bondat, justícia i veritat* simbolitzades en la *llum*.

Viviu com els qui són de la *llum*. L'originalitat de l'himne d'Ef és en identificar la *llum* amb Crist resuscitat.

La tradició evangèlica narra curacions de cecs simbolitzant la ceguesa espiritual.

Jn subratlla al màxim la dificultat en presentar la d'un *cec de naixement*.

Qui va pecar perquè nasqués cec: *ell o els seus pares*? La pregunta reflecteix la mentalitat segons la qual la malaltia és càstig pel pecat.

La resposta de Jesús és contundent: *No ha estat cap pecat ni d'ell ni dels seus pares, sinó que és perquè es manifestin en ell les obres de Déu*.

Jesús no mira el passat de l'origen de la malaltia sinó el present del cec que no pot demanar allò que desconeix (la visió), i així és Jesús qui pren de fet la iniciativa per donar-li allò que el cec no demanà ni tan sols somniava.

La seva nova vida lluminosa li ve de l'encàrrec: *Vés a rentar-te a la piscina de Siloè —que vol dir l'Enviat*.

L'autèntica piscina-bassa d'aigua que *renta* fins a donar llum és Jesucrist a qui Jn presenta sovint com *l'Enviat del Pare*.

L'ex-cec, curat amb l'aigua de l'*Enviat*, veurà progressivament Jesús com un *home* (v. 11), un *profeta* (v. 17), el *Fill de l'home* (v. 17) a qui *va adorar* (v. 38).

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vést-te'n. T'envio a casa de Jesè, el bethlemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungít.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometem en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Aleshores escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veïem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el sóc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijes en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, mas el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a éstos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor, que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngele de parte del Señor, pues es éste». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz.

Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas.

Pues da vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ése el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios. Porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ése es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.